

[Korsgaard.]

20 pCt., som Skatteudskrivningen stiger, men Stigningen i Skatteudskrivningen vilde i Stedet for være kommet til at ligge et Sted mellem 40 og 50 pCt. Det er derfor forstaaeligt, at jeg ogsaa er parat til at sige Ministeren Tak.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen var inde paa Forholdene i Frederiksborg Amt. Selvfølgelig er jeg vidende om, at Jordejere, der ikke er Landmænd, ogsaa betaler Amtsskatter. Selvfølgelig er jeg vidende om, at der ogsaa kan være Ejendomme paa Landet, i Stationsbyer o. lign., som kommer til at betale Amtsskatter af deres Bygninger, men Frederiksborg Amt er sikkert ikke noget Gennemsnitsamt. Forholdene er sikkert helt anderledes i Frederiksborg Amt end i de allerfleste Amter i Jylland. Forholdene i Thisted Amt er helt anderledes end Forholdene i Frederiksborg Amt.

Naar det ærede Medlem Hr. Gudiksen nævner, at der efterhaanden er blevet en ikke ringe Tilfredshed med Udligningsfonden, tror jeg, det ligger i, at Befolkningen mener, at Udligningsfonden er en Kasse, man kan tage af og blive ved at tage af, og det er vist ikke gaaet tilstrækkeligt op for Skatteyderne, at det i Virkeligheden er en Kasse, der ogsaa skal puttes noget i. Jeg har aldrig været en særlig Tilhænger af Udligningsfonden, idet jeg er klar over, at hvis man kan afholde Udgifter i Tro paa, at andre kommer til at betale dem eller dog en betydelig Del af dem, vil vedkommende, der afholder Udgifterne, aldrig være saa sparsommelig, aldrig tænke sig saa meget om, aldrig være saa overvejende, som hvis vedkommende selv skulde staa til Regnskab over for Skatteyderne, selv skulde skaffe Pengene. Udligningsfonden vil let blive en Kilde til større Rundhaandethed fra de bevilgende Myndigheders Side, naar de tror, at de kan faa en større eller mindre Del af deres Udgifter afholdt af en fælles Kasse, hvis Indtægter andre er med til at tilvejebringe. Jeg har altid hyldet det Princip, at den, der sætter andre i Udgift, ogsaa bør staa dem til Regnskab for, hvad han foretager sig i sin offentlige Virksomhed. Selvfølgelig kan jeg se, at man gennem Udligningsfonden kan udligne visse Urimeligheder i en Amtskommune, men at gaa til at afholde den samlede Udgift af Udligningsfonden tror jeg vilde være meget uheldigt, det vilde i allerhøjeste Grad hemme Ansvarfølelse og Sparsommelighed.

Det ærede Medlem Hr. Gudiksen siger, at man nu ikke hører saa meget om Kravet

om en Omlægning af de uretfærdige Amtsskatter. Jeg vil heroverfor sige, at netop dette, at den højtærede Minister i 1933 indsaa, indsaa i Fjor og indser i Aar, at Amtsskatterne er af en saadan Beskaffenhed, at Amtskommunens Skatteydere ikke selv kan bære dem, og at det derfor er nødvendigt at stille Midler til Raadighed for Amtskommunen fra anden Side, efter min Mening er et Bevis for, at det ogsaa for Ministeren, ogsaa for det ærede Medlem Hr. Gudiksen Partifælle er blevet klart, at de amtskommunale Skatter er af en saadan Størrelse og hviler paa et saa uretfærdigt Grundlag, at man maa komme Skatteyderne til Hjælp med Tilskud.

Det ærede Medlem Hr. Gudiksen kan dog ikke være døv for de Røster, der stadig lyder fra Landboerne i Retning af, at mange af de Udgifter, der afholdes af Amtskommunerne, burde bæres af andre, end Tilfældet er nu. Mit Parti hævder stadig, at Amtsskatterne hviler paa et uretfærdigt Grundlag, og at der burde ske en Omlægning, en Regulering; man kan ikke stadig ved Forhøjelse af de faste Ejendomsskatter skyde en Prioritet ind foran andre Prioriteter. Mange Prioritetshavere har kritiseret de Love, der i den senere Tid er vedtaget om Grundforbedring, Laan til Aglebeholdere, Møddingsteder o. lign., i Henhold til hvilke man indskyder Prioriteter forud for de hidtidige Prioriteter, og gjort gældende, at det er et uretfærdigt Forhold. Efter min Mening er en Skatteprioritet den værste af alle; det burde optages til Overvejelse og Undersøgelse, om man ikke kunde faa Beskatningen lagt paa en saadan Maade, at Prioritetsjerne ikke risikerede, at den Prioritet, der er indskudt forud for de andre, stadig bliver større og større.

Gudiksen: Det ærede Medlem Hr. Bækgaard mente, at jeg havde udlagt Folketingsmand Edvard Sørensen's Udtalelser i det andet høje Ting forkert. Jeg sagde, at han tolererede Princippet. Det synes jeg ikke er for stærkt sagt. Jeg har ikke udtalt, at Folketingsmand Edvard Sørensen er gaaet ind for Princippet, men Princippet er altsaa ikke saa umuligt, at han ikke kan bruge det, og han er dog Venstres Skatteekspert. Han vilde gerne have en Million mere; det var det, jeg sagde, og det er rigtigt, det fremgaar af Udtalelserne i Folketinget.

Men saa sagde det ærede Medlem Hr. Bækgaard en anden Ting, som jeg var lidt forbavset over. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at naar vi i Fjor fik Til-